сечемите въръ чорбаджиите, вдигам народа
против правителството. 16) въстанвам, раз-
мирявам се, вдигам глава възбунтувам се. цар
17) гнивам от благоволение, от покровител-
ство, вдигам се ръка от него. Качувам цр
чата на нещо, подсилявам, вдигам парите,
качам ги. 19) размирявам, вдигам горчината
та, вдигам гнева на
та вдигна ти кръста на главата си. казвам за дядото, когато го бесили.
исчелевам, отсечения. Речи бяха да вдигат
котвите вдигнали решето и си отишли. 20) Като вдигнал глава на тръгнал, възгордял се.

Вдигам уши, голвтя се, вдигам нос (виря
нос) чарда се нещо. Вдигам горчината, вди
гам чаната, чъча, карам се. Вдигам двата
викам на сл. Вдигам врътъ, и той не вдигнал врътъ, не мувърви на пръ
въръ. Вдигна бикрак, ~~ако~~ Вдигнала пан-
дерата, явно блудствува. Вдигам, слагам
потъкмили се. Вдига рамена. (недоумява се)
погледна от бяс си свика не вдигай. Вдига прах, ~~вдига~~ какви итова мислиха и прах
не вдигнаха, че магарета ти. Вди
гна сърдовина та, вонята. Вд

Вдигам се гл. възвр. 1) въздига се, издига
се, е високо. Вдигна се и не се вид. 2) повдигам
се, въстравям се, него бива ~~шала~~ сега пак се
вдигна. 4) дофоля се на голямо. на се вдигай
на голямо, щеми. Вдигам на голямо. Не вдигна
ся, войска та се вдигала тук. 4) исчелвам се
село то се вдигна. 5) ~~селото~~ ставам въ някого,
цяло село се дигнало въръ него. 6) предпах-
ват се, от ма хват се, нападат се. Старите
адети се вдигнаха. 7) внезапно започна, вди
гна се една хала, вдигна се пъла та. 8) под-
скъпва, храната се вдигнала, всичко се вди
гнало. Парите се вдигат, качат се, повы
шават им цената

Вдигам, а, о; — и (чъ) вдигнат, ~~въ~~
пакири, вдигам въглавници, вдигано от-
кани. ~~в вдигни~~

Вдигане (то) постъпки та и изобщо от
глагола вдигам.

Вдигнат, а, о, — и (чъ) когато ся вдигнали
не вдигнати още.

Вдигна, ем, гл. свр. от вдигам.

Вдигна се, гл. възв. от вдигна. вид за значе
нието на ~~мъ~~ свр. глаголи в несвършения
вдигам

Вдигнувам гл. учащ и условн. от вдигна. Вд

Вдлъбам, гл. свр. от вдлъбвам в. вдърдя. хлъчкам

Вдлъбам, а, о, — и (чъ) в. вкопам, хлъчкам (~~[illegible]~~)

Вдлъбвам, увам гл. д. вдлъбавам

Вдлъбвам се гл. възвр. 1) вкопавам се, хлъчкувам
2) вмъкам на дълбоко, хлъчкувам. Очите ми
се вдлъбнали, вгледнали, хлъчкали.